

J. Naurou

El Baix Penadès

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
Fora, 1'80
Extranger, 2'25
Número corrent, 10 cèntims : Atracal, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPREMTA RAMON
— TELÈFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma
NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

La marca de foc

Amb el diari madrileny «A, B, C», no hi resa la conseqüència. Sembla natural que després de treure tota la punta al seu famós dilema *Hermanos o extranjeros* tractant de catalanisme, en les seves planes no hi havien de tenir cabuda altres idees que aquelles posades en consonància amb algun dels dos termes plantejats.

Però, vetaquí que un corresponsal que té a Roma, les hi enllorda, les planes, amb un escrit plè d'insults grollers i poca-soltes dirigits als catalans i als bascs que posen per damunt del Estat la seva patria. Es tractant de la Biblioteca del Vaticà,—la qual, diu, serà la millor del món, i no'ns en alegrem—on hi son representades i degudament classificades totes les nacions de la terra, que ell suposa que Catalunya i Basconia hi voldran tenir regoneguda la pròpia nacionalitat. I sobre aquest supòsit (que Catalunya ha de fer tots els possibles per a que esdevingui realitat) se li desferma la ploma d'una manera tan indigna, posa d'una manera tan palesa l'orgull inconscient de la seva raça damunt les altres nacionalitats d'Iberia, que arriba a la següent conclusió, d'una bogeria tan rematada, que, sino fós que sabem que es mal d'ignorància i de l'ànima colectiva, demanariem per a ell una cel·la al Institut Pere Mata, de Reus. Amb el mes gran cinisme proposa que tots els llibres que hi figurin, de Catalunya, Basconia, Valencia, etc. portin al llom, marcat en fòc l'escut d'Espanya, i demana que la mateixa marca de fòc sigui estampada sobre la carn viva, com als béns, diu, dels que no volen reconèixer la unitat espanyola!

¿Volen res mes barbre, mes cafre, mes... *castizo*, que aquest desitj?

I, doncs, senyors del «A, B, C», on és aquella germanor que oferiu a Catalunya avans de fer-la estrangera? No fa molts dies vos déiem des d'aquí que era massa tard per a establir-la; que havíem acabat la paciència demanant-vos-la aqueixa fraternitat. Mes ara sou vosaltres els que no sabeu amagar—ni en aquesta hora suprema—els mals instints que nien en la vostra ànima d'inquisidors a ultransa. Cal que vos en dongueu compte: ni vosaltres ni nosaltres la sentim aquesta germanor que sinistrament, rastrement, proposen en el vostre dilema. El corresponsal que teniu a Roma vos ha trait posant de manifest tota la baixesa moral de la vostra proposició; ens voleu esclaus; ens voleu marcats com a béns, amb marca d'infamia, segons vosaltres. I no ho fora, no, d'infamant aqueixa marca, ben al contrari; ella seria una execució de ferma catalanitat.

Evidenciada la traïdoria de la vostra germanor, no queda mes que l'extrangerització, del vostre dilema. ¿Es aixó el que voleu? Doncs, *sursum corda*.

República Nostra

(De «La Publicitat»)

El dia 16 de gener de 1641 fou proclamada a Barcelona, per la Junta dels Braços generals, constituïts en veritable Parlament de Catalunya, la República Catalana. Es veritat que aqueixa República quedava sota la protecció del rei de França, Lluís XIII. Però cal entendre aquí el mot protecció com a sinònim d'aliança militar. No tenia res que veure, en efecte, amb el sentit del protectorat modern. Els catalans proclamaven la República, fa 282 anys, a la mateixa hora que l'exèrcit castellà invasor, vençudes les primeres resistències, avançava cap a Barcelona.

Heu's aquí la data republicana de Catalunya: 16 de gener. Heu's aquí

un aniversari nacional per als republicans catalans i per a tots els veritables catalanistes. No visqué gaire aquella República. La pressió fortíssima de les circumstàncies polítiques i militars obligà els patriotes a reconèixer vuit dies després el Rei de França com a comte de Barcelona. De totes maneres, les llibertats autonòmiques que Espanya havia resolt de suprimir, van ésser conservades íntegrament sota la monarquia francesa. La proclamació de la República en el dia 16 de gener mostra quin era el ver ideal del nostre poble.

Republicans de Catalunya que heu seguit un tens els partits republicans espanyols, partits de mentalitat i de direcció forasteres; penseu que arriba per a vosaltres l'hora de la plena catalanització. República o

Monarquia dels altres, representen formes diverses del mateix règim de submissió. En aquests casos, tant el republicanisme com el monarquisme són negacions de l'esperit nacional. Un nacionalista pot ésser, sense abdicar dels seus sentiments patriòtics, monàrquic o republicà. Però no pas monàrquic d'una Monarquia que no és la nostra; no pas republicà d'una República que tampoc seria la nostra. Per als catalans, l'única República acceptable es la República catalana.

Transformeu, doncs, les vostres banderes i les vostres commemoracions, republicans de Catalunya que entreu noblement dins el camp patriòtic. Deixeu la descolorida bandera tricolor, que és encara més espanyola que no pas la bandera oficial, perquè aquell morat d'una franja és precisament el morat del penó de Castella. La vostra bandera ha d'ésser la de tots els catalans, la bandera nacional catalana. Deixeu també les commemoracions de l'11 de febrer i del 29 de setembre. Si creieu necessaris els records històrics, celebren, no pas la data de l'11 de febrer, en què es proclamà la República espanyola—aquella mateixa República que escamotejà, tal com ho ha fet la Monarquia, la llibertat de Catalunya,—sinó la data del 16 de gener de l'any 1641, en què fou proclamada, pels representants dels tres estaments del poble, la República catalana.

Dins un moviment nacional hi han d'entrar totes les classes i totes les tendències socials i polítiques. Ningú no pot excloure una classe o una tendència determinada del conjunt nacionalista, perquè aquell que aixó fes cauria en greu pecat contra el concepte total de la nació. Però dins la divisió natural de les opinions i de les tendències, els catalans podem arribar a una fàcil coincidència patriòtica en alló que afecta a la forma de Govern de la futura pàtria lliure. No existeix una missaga reial catalana, i no hi ha res més perillós per als pobles que el manllevar a fora una dinastia. Un gran nombre de catalanistes que potser no serien doctrinalment republicans, són avul, per manament de llur patriotisme republicans de Catalunya, perquè compre-

nen que la República es, per raons múltiples, la forma de Govern més adequada a les característiques del nostre poble.

Recordant avui aquesta efemèrida republicana de la història de Catalunya, saludem la República nostra, proclamada i lliurement governada pels catalans.

En la diada de la nostra parla⁽¹⁾

Sies reconeix tenir tot individu dret a la vida, és innegable se li ha de reconèixer igual dret a anar a parlar i en l'ús de la llengua que sab de son natural, qu'és per ell la més clara, pulg l'ha apresada als pits de sa mare. L'escavall de l'un, implicarà l'escavall o esclavitut de l'altra per a mouer la protesta més lògica, de no haver-hi justícia, amb la falta de llibertat.

Si sense justícia no hi ha pàtria, la pàtria no pot trobar-se on s'atropella el dret i s'esclaviza a l'individu, perquè aixó és sols patenta tirania.

A qualsevol país de divers idioma que's trobi un home, al oïr parlar un altre home amb la venerable llengua i sons de sa veu, un impuls irresistible del cor l'atrau a abraçar-lo: és aixó, que axís com de l'abundància del cor parla la boca, també per la boca i amb aquells sons i veu de sa pròpia llengua troba vibrants els sentiments que fan bàrter-li'l seu cor, més fonda i naturalment penetrant-hi, al parlar-li l'altri, al dirigir-se-li, i adhuc al escriure-li.

En fi, s'injurja a si mateix, confessant-se missèrrim d'intel·ligència, imbecil d'enteniment i dur d'entranyes, el qui comet la baixesa de menys prear la llengua amb que pot i sab més clar i de més son natural expressar-se i parlar un altre home, comarca i reglò; puig que comprova amb plenitud, que fins ignora que cada diferent aucell vola a sa manera, vesteix son divers plomatge, piula i canta a son gust, conformes a son ser; que cada comarca te son clima, oratges i celatges i plantes propies, i cada flor ses especialitats de poncelles, de fulles, de colors, i sos perfums adequats i peculiars que les distingeixen.

(1) Retirat per excés d'original, del nombre que dedicarem en homenatge a la Llengua Catalana la prop-passada setmana.

Donques, molejar a la Naturalesa, no és sinó el curull del més groller pecat i despreciable que revelen tots els pobres insensats: [Visca nostra parla]

EUGENI DURAN

En Layret

In memoriam

Perque fóreu un home bó i sabí, jo no puc olvidar-vos; perque demostrareu sempre ésser amic dels sofrents i caiguts, us adreço una cívica oració; perque la vostra mort fou un crim inqualificable, vull satisfer la meua voluntat aixecant la meua protesta i parlar de la vostra honrada i culta personalitat.

Totes les víctimes caigudes durant la brutal represió que'ns avergonyí davant del món, son de doldre, puig la sola conseqüència que nosaltres en treiem, es que tant la part obrera com l'adversaria, col·laboraren per a la creació d'uns monstres que amb la consciència de segons quines besties, es disposaven freda i serenament a matar fos qui fos, sens remordiment ni consciència, com butxins a sou de l'espècie humana i sancionats pels qui professaven ideals de redempció els uns, i sentiments de cristí els altres. Oh! quanta vergonya!

Mes, al pensar en l'assassinat d'en Layret, hom s'esgruix, al veure fins on arriba la perversió i odis dels homes. En Layret, fins i suposant que hagues, sigut unequivocat, un viador de la política i del obrerisme com arreu ne campejen, merexia ésser respectat, puig el seu cos—com recordaren tots vosaltres—era sostingut per crosses i bastons, era un cos que bastava la debíl bufada d'un infant per a tirar-lo a terra; mes malgrat i aixó, uns monstres, uns mals fill de mare, instigats per un xacros ex-general, descarregaren la seva ira per a abatir una de les poques figures de noble rellu dins l'activitat política i social de la nostra terra.

Fela anys que seguim an en Layret, i sempre havíem sentit vora seu el reconfort que hom experimenta quan es troba entre aquets sers que sembla que Natura els enví per a al·lviar i orientar a tots quants sentim tan espiritual, aquest neguit ideològic que tots havem sentit al fer-nos home i al començar a tenir visió clara de la nostra missió en la societat. La pensa d'en Layret, quan parlava de qüestions ideològiques en son aspecte filosòfic, era brillant i creadora, puig sa fantasia recorria el passat i preveia l'esdevenidor i feta fruit als orients de les delícies d'un mon nou, d'un mon fill de la cultura i de civilització, i no una societat nascuda del odi, de l'ignorància, i de revolucions infecondes.

Optimista com cap altre en la perfecció de la nostra dolenta societat actual, recordo que fa uns divuit anys que dela en una conferència del primer de Maig, «que importa que siguin declarades utòpiques les concepcions pels grans somniadors, precisament l'home, enamorat sempre de les concepcions mes elevades, es fa lluitador, i mirant al futur perfecciona el present».

Així ho feren vos ànima assassinada perque erau devot del progrés i amic dels humils! Jamal predicàreu la violència sistemàtica i localitzada, i aquesta us ferí de mort; anaren contra'ls apressors i lleis actuals, i com Jesús, Loirats, Servet Galileo, etc. pagàreu amb la mort l'ancietat de vostre cor.

I fins al morir, vos treballàreu en pro dels caiguts ja que al moment del atemptat us dirigiau a demanar clemència per un pres, pel actual dipu-

lat per Sabadell, per aquell home que com alumne de la vostra escola, ocupa'l vostre lloc i ostenta la vostra representació pública al xorc parlament espanyol, per en Companys, el qual llensà l'alrevida i noble acusació de que un ex-general de fama pinxeca i barroera, fou l'inductor del vostre assassinat, sens que les mortes i convencionals lleis d'Espanya, actuïn i aclarin la llum d'aquesta viril acusació que resta ofegada i perduda, perque avui els tribunals d'Espanya no donen raó a qui la busca, ni la pena al delinqüent. Nació de desastres colonials i gran mare de toreros que l'has afemellat com aquells mataors que vesteixen amb sabateta baixa i porten cua, nació que appena viurei-hi i que permet deixar en silenci crims tan monstres com el d'en Layret...

Us volia, adreçar, gran home i polític honrat, una recordança ben pietosa, si aquesta es petita i pobre, està en canvi enriquida per la voluntat i estimació que fins mort us professo, i amb la promesa de portar-me, mentres visqui, tal com vos us portareu sempre entre'ls homes.

L'AMIC DELS BONS

LITERARIES

DE L'AMOR NO CORRESPOND

En la font de l'Oblit

En el bosc, dins del bosc on inclou tan misteri la soletat, allà hi passejava cada dia poc a poc. A vegades el fararejar d'els pins feien reviuire coses per mi sagrades i m'era un consol. O be arrencar un brot de farigola o romaní i el pensament em dibuixava aquells pretèrits moments en que ella ho feia.

De tan en tan passaven rústecs pàgesos quins mots feien el record. Eren de pas i sempre desapareixien poc a poc com a mofa.

Entre la soletat, erigia en cada moment un rec a l'amor per que aquest en guarís la ferida que en mala hora va obrir-me. I potser per pietat o potser per remei, una veu infantívola va dir-me a cau d'orella.

—Per que no vas a beure aigua de la font de l'Oblit? Es aquest l'únic remei car, enamorat, ella, la clau de la alegria, dins de poc temps s'emmaridará amb aquell fabricant de ciutat...

Juraria que va dir-m'ho aquell infant entremaliat que va ferir-me amb la mal-leida sageta. Era la mateixa veu. Malgrat haver-lo cridat repetides vegades no vareig sentir res mes. Doncs que fer? guiat per l'esperança, l'antena dels que desitgem, vareig anar-me'n a l'esquerpa font a beure força aigua fins assasiar-me. La sed es com el record i cal apagar-ho.

Fa un mes que cada dia valig a la Font de l'Oblit i aquella aigua que diuen es tan bona, a mi no m'ha apagat encara la sed que m'abateix!

PETITSBOIS

ESPERANTISTES

ANEKDOTO

Inter du amikoj:

—Ĉu vi volas ke ni ambaŭ fondu vin-vendejon?

—Bone.

—Vi pagos la vinon.

—Kaj vi?

—Mi la akvon.

Tradukis: Carmeta Ferrer.

El treball dels esperantistes de Holanda està donent uns resultats admirables. L'es-

tadística feta actualment dona per resultat qu'hi ha oberts cursos d'Esperanto en 96 ciutats, actuantuapt-hi mes de 250 mestres d'aquest idioma.

No existeix allí federació nacional esperantista, pero si un gran número de societats de eutre les quals les mes importants son: la «Societat Neutral Esperantista» amb 300 afiliats; la «Associació Esperantista Catòlica», amb 1.000 afiliats; «Sindicat Holandés de Treballadors Esperantistes» amb 2.000 afiliats; etc. Els diferents llibres de tex son 29 i 5 Dictionaris i están traduïdes al Esperanto totes les millors obres escrites en llengua del país.

La Direcció de Correus i Telegrafos d'Amsterdam ha colocat en les seves oficines un cartele que diu: «Se parla l'Esperanto». Lo mateix han demanat per les seves oficines ambulants i estacions de ferrocarril els funcionaris ferroviaris.

Secció Lliure

REMITIT

15 de gener de 1923.

Senyor Director del EL BAIX PENADES
Present

Distingit company: espero donarás cabuda en el periodíc a les adjuntes ralles.

Perdona la perdua de temps i espai qu'acó significa i mana al teu company.

P. Plana Mañé

A lo manifestat per la flamant raó social Borrell i Plá, en el remittit publicat en el nombre anterior, dec contestar i... prou.

Que en quant a admetre el «Banco Vitalicio de España» operacions per mi presentades, no es d'are, com poden provar-ho varis assegurats i el senyor metge de la companyia doctor Garcia Soto, com també les admetta el «Banco» de don Lluís Plá, avants d'esser nomenat Corresponsal o Agent, amb apéndice.

Qu'es inútil fer constar pue el senyor Plana no es corresponsal ni agent del mentat establiment de les assegurances a que diu dedicar-se, ja que no m'he presentat com a tal mai ni en mos viatges comercials, ni en cap mena d'anuncis.

Que per la publicació dels anuncis pue tan els molesta als senyors Borrell i Plá, en lo que a assegurances de Vida es refereix tinc la deguda autorització, com li consta a n'el senyor Plá i a n'el mateix «Banco».

Que no em preocupa la retirada de aital autorització per esser dels convençuts de que en materia d'assegurances, l'èxit no es del anunci, sino del treball constant del assegurador que sens engany i amb el convenciment propi de la bondat de lo que ofereix logra l'asegurança.

Que de no esser-me retirada l'autorització d'anunci, per qui va otorgarme-la, tinguin-me per reincidit (?) i poden pendrer les mesures que tan quixotescaament anoncien, per a fer prevaler uns drets pue no podrán demostrar que ningú els hi hagi mermat.

I que consti que seria un desagravi si no els donés gracies per la rectame que m'han fet portant al públic una qüestió purament particular i qu'amb la seva petulancia han desviat de son verdader camí.

P. PLANA MAÑÉ

L'afer del nostre batlle

Ja de temps, l'opinió va prevenir-me que nostra autoritat municipal era un «florot» mes, vareig interpretar-ho com un corrent rencor. Però, aquella apreciació va canviar-la la realitat quan el temps ha anat capdellant els acontexaments i he tingut de conèixer d'aprop a En Josep Grau, batlle de nostra vila.

Feia temps que amb mollu d'esser un decidit postor de la pessa de terra del «Peret Barber» posada a subasta havia preguntat antecedents al batlle, qui va prometre repetides vegades que tornaria contestació, cosa que no va fer, no obstant d'haver transcorregut bastant temps. La poca formalitat del batlle, va desil·lusionar-me personalment, car el creia mes atent i mes sincer en sos actes.

Vingué el dia de la subasta i estant jo a l'entrada de casa del notari de Torredembarra, En Josep Grau, batlle del Vendrell, s'atancá i va parlar-me exactament així:

—Que havem de fer? Suposo no renyirem pás.

—Joestic al lloc de sempre.

—Ja ho se, He anat a veure l'hisenda i veritablement dec reconèixer que la tassa que he establert es massa alta, car es fracla d'una pessa petita i no es pot regar. Nosaltres, els comerciants, que sabem de contar, no hi velem res, doncs el capital preferim que'ns rendeixi i no que'ns dongui el u o zero com pot succeir comprant aquesta pessa.

I assenyalant amb el dit a l'hereu «Sansules» que's passejava tranquil·lament per l'entrada, afegí el batlle:

—Axó, aquest, que no te confiança amb els bancs ni a cap persona, li estaria be; pero nosaltres devem reconèixer la nul·litat d'aquesta hisenda.

Aconsello a l'opinió vendrellenca que llegeixi forses vegades les paraules que descriu, quines foren pronunciatades per En Josep Grau. Així ben medidades, podreu jutjar l'afer del nostre batlle amenassat pel desprestigi encés d'informalitat menyspreada. Doncs bé. A dalt a la notaria, aquell home que deu minuts abans havia desmerescut en tots conceptes aquell propietat, plena d'obstacles, a l'augmentar jo la tassa establerta per ell, el comerciant que sabia de contar contrariarresl tres vegades la meua oferta, i la subasta quedá per ell, l'home hipòcrita i poc atent. No m'atribueixo a l'adquisició de la propietat. Sols em refereixo per que encara estic esperant la resposta promesa i per altra part, preient desmereixer amb hipocresia la propietat per a quedar-se-la ell.

Per avui no dic res més. El poble vendrellenc que fassi els comentaris mes agres que cregui convenient. Pero abans d'acabar, crec prudent previndre al Vendrell que estigui alerta amb homes tan poc serios com el batlle informal que presideix nostre consistori. Qui fa un cistell fa un cove. I tinc confidencies de que a no tardar farà... el cove.

JAUME PAGÉS

ESPECTACLES

Avui som nosaltres que estem en espectacle.

Ja hauran vist les paperetes del Tivoli anunciant les funcions d'avui i demá, en el qual, com si fossim una vulgar cupletista, hi ocupem un lloc. No'ns sab greu; aixis ens hem pogut convencer de que l'empresa ens llegeix, de qual cosa no havíem pogut assegurar-nos ni quan, dirigint-nos directament a ella, li feiem notar l'efecte deplorable que va produir el trencar la bona costum de les anteriors empreses de fer en catalá tota la prospectoría, i que fins la Raquel Meller va esser anunciada en catalá en aquella casa. Allavors, que'ns dirigíem a l'empresa, rés va dir-ne en els pros-

pectes; i ara que'ns hem dirigit a una pobra artista per a evitar-li un probable disgust aquí, on treballa per pura casualitat, doncs no es usual posar atraccions en els cines, l'empresa vol palesar que si que'ns llegeix. Per'xo li'n donem les gracies.

En quant al fons del assumpte sols ens cal manifestar que si es canard o es broma, no ho es nostre; el corresponsal a Igualada d'un diari de Barcelona se'n planyia, i d'allí varem treure la noticia. ¿Que no es certa? Millor. Però es pot fer la prova: Facin-li cantar el mateix repertori que va cantar a Igualada per les festes de Cap-d'any, i el públic vendrellenc se'n podrà convencer. I a tot aixó, nosaltres continuarem tan tranquils.

Per últim, si es Italiana o Madrilleña confessem la nostra badada; un altre dia enviarem a buscar a la Parroquia la Fè de baptisme... «de la reputada artista *Stella Margarita*, ja coneguda i aplaudida del públic vendrellenc», com dèiem en l'anterior crònica, quins aplaudiments celebrarem de bon grat es vegin aumentats en les sessions d'avui i de demà, majorment si no es cert lo del cuplet anti-català.

REFRAN.

Notes i comentaris

Havem llegit atentament un mesurat i llarg article del nostre conveí Joan Angrill, insertat en un confrare local, en quin escrit, l'amic es plany de que no puga fer-se un sol casal on hi hagi mes d'una entitat d'esquerra que sostingui el principi nacionalista.

Crelem veurer en aquesta indicació, encar que ella sia allí feta d'una manera general, una alusió a la actuació nostra. Si aixís fos, diríem al amic Angrill que no son pás petites misèries de capelleta les que han produït a vila dues entitats nacionalistes d'esquerra, sinó dues maneres de sentir i actuar. La fusió de l'Agrupació d'Esquerra Catalana amb el Centre Nacionalista per a formar una sola entitat, la actual Agrupació Nacionalista Democràtica, es la prova mes palesa que's pot donar de que entre'ls elements nacionalistes ven-

drellencs no existeix l'esperit de capelleta que vol veurer l'articulista; ara, després d'aquella fusió, el Centre Republicà s'ha sentit nacionalista, ha llenat un manifest dients'ho, i ha esmenat el seu segon cognom en aital sentit. Nosaltres havem celebrat aquella resolució i la aplaudim, mes aixó sol no ens es prou garantia de convenciment de que la nova orientació sigui verament sentida per la majoria dels elements d'aquella casa i esperem, per a jutjar-ho, els fruits de la seva actuació, que volem creure seran en endavant ben diferents de lo que han sigut fins avui.

¿Com vol l'amic Angrill que anem a trucar a la porta del casal que encara enarborava en sos balcons el color morat de Castellà?

Mentres i tant no es desi aquella bandera tricolor i no enlairi en el seu casal la senyera barrada ben alta, ben dreta i ben sola, com digué l'amic Carner; mentres i tant celebrin en el seu si la diada del onse de Febrer de 1873, proclamació de la primera República Espanyola, i mentres i tant la totalitat dels seus prohoms no afirmen d'una manera clara i concreta que accepten el manifest llenat per aquella casa, i aquesta no s'aparti dels seus representants si ells no fan una palesa declaració de fe nacionalista, no serem pas nosaltres els qui anirem a trucar a ses portes.

¿Per qué els qui s'han sentit nacionalistes veritat no han volgut trucar a les de l'Agrupació Nacionalista Democràtica?

Veusaquí una pregunta que potser no ens la sabria respondrer l'amic Angrill.

DEPORTIVES

Once Graus, del Vilafranca O. Vendrell F. C. 2

Aquest tim del Vilafranca el tinguerem diumenge a vila per a celebrar un partit amistós amb el primer nostre.

Els equipers vendrellencs es presentaren al camp convensuts que Vilafranca hauria portat cosa mellor, perque onse graus a vila es un vi fluixet, i estaven creguts de passar una tarda bastant treballosa; pero no va ser aixís, ja que el tim visitant no passá dels onse graus i encara perque'ls porter, defensa i trio interior de la linea devantera feien mes graduació que no'ls pertocava.

A la linea devantera ocupá el lloc de devanter l'Arnet, que tanta bona feina feu a

vila la passada fira en el partit jugat pels nostres amb el Valls Deportiu, el qual, amb els dos interiors es proposaven donar al tim local una lliçó; mes com que els nostres entraren al camp amb l'intenció de fer un paper lluit, deseguida els endevinaren les intencions i no els deixaren un moment sols, lo que va fer que el joc de l'Arnet no es vegés per enlloc, degut a lo molt marcat que estava, principalment per en Marqués, que no'l deixá com qui diu respirar.

El domini correspongué durant tot el partit als d'aquí, tant, que lograren posar seguidament el joc al camp contrari donant molta feina als defenses i porter contraris que es portaren molt be, pero encar que els devantera locals s'entretenien quelcom amb llurs arrancades, a l'hora de dirigir el xut a la porta els faltava un Baldrís doncs de les moltes ocasions que's presentaren

per tirar a porta, totes es perderen a kik i les poques pilotes que hi anaven resultaven, molt fluixes.

En tot el primer temps no va lograr cap tanto ningú, si bé hi va haver molt mes domini pels mostres. Els vilafranquins lograren algunes arrancades, però cap d'elles perilloses per lo ben marcats que esven tots ells, i si alguna pilota dirgíen a la porta ho havien de fer desde bastanta distancia per no ser-los-hi possible avansar.

A la segona part s'accentuà encar mes el domini dels vendrellencs; pero ningú era capaç de posar la porta en perill ni aprofitar cap dels encertats centres d'en Lleó, jugador que mereix un aplauso a part, puig fa uns quants partits que demostra esser un expert extrem dreta i diumenge, va resultar esser el mellor dels viatidós i zadors.

(Passa a la 4ª plana)

Banca Palau

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telegrams: PALAU - BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents - Dipòsits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i extranjerres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents a la vista 3 per 100
Llibretes d'estalvi » 4 » 100
Dipòsits en efectiu a un any 5 » 100

Els millors

Mosaics

son es de a

Casa JULIVERT

Escales, aigüeres, piques, lavabos, watters,

Safretjos, dipòsits, balustres, tuberries,

Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 12 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

BORRELL I PLA

VENDRELL

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

Caixa de Crèdit i Estalvis DEL VENDRELL

CAPITAL DESEMBORSAT: Ptes. 500.000 — RESERVES: Ptes. 125.000
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774

Compra - venta de Valors
Custodia de Valors
Comptes de Valors
Pignoració de Valors
Amortizació de Valors

COMPTES AMB GARANTIA DE VALORS

BANCA - BORSA

COMPTES CORRENTS

DIPOSITS - XECS - TRANSFERENCIES

LLIBRETES D'ESTALVI

al 3 i mitj, 4 i 5 per 100, d'ençà del día de l'imposició

Els dos goals que donaren la victòria als locals els feren el primer en Marti rematant amb el cap una molt ben tirada corna llençada per en Lleó, i el segon d'una atrevida entrada d'en Cubota al porter contrari.

Per a demà a les tres de la tarda, hi ha concertat un encontre, entre el reserva del F. C. Vilafranca, i el nostre primer local.

INFORMATIVES

POLITQUES

— Hem rebut la convocatòria d'una Assemblea de les Esquerreres Catalanes, convocada pels vinents dies 3 i 4 de febrer a la ciutat de Barcelona, a l'objecte de unificar l'acció dels diversos sectors d'opinió esquerrana de Catalunya.

Firman la convocatòria un bon nombre d'homes que ostenten representació a les Corts espanyoles i a la Mancomunitat de Catalunya, junt amb altres no menys prestigiosos que ho fan per delegació de fortes organitzacions esquerranes catalanes.

Les adhesions a dita Assemblea deuen enviar-se al carrer de Sant Honorat, 7, principal, Barcelona, fins el dia 25 dels corrents i el preu mínim d'inscripció son cinc pessetes.

Per la premura del temps ens abstenim avui de donar la nostra opinió sobre aquesta convocatòria d'Assemblea; es un afer que després de dormir molts mesos la son dels justos tot d'una s'ha desveïllat i es veu que'ls seus organitzadors senten ara molta pressa.

— Diumenge assistirem, junt amb una delegació de l'Agrupació Nacionalista Democràtica, al mitin d'afirmació catalana que va celebrar-se a Vilafranca del Penadés, i a quin acte hi assistiren elements d'Acció Catalana, Unió Catalanista, Federació Democràtica Nacionalista i Esquerra Catalana. Els diversos oradors que hi prengueren part tots pronunciaren parlaments abrandats en el més pur amor a Catalunya, que'l públic que omplenava el Teatre Principal aplaudí xaradorosament. No en fem la ressenya per haver-ho ja fet, i ben extensament, la premsa diària.

Felicitem al «Bloc Catalanista» i al «Foment Autonomista» de la vila veïna, entitats organitzadores de l'acte, per l'èxit assolit amb aquella hermosa festa de reintegració catalana.

— Dimarts passat onejà la bandera barrada al balcó del domicili de la Agrupació Nacionalista Democràtica d'aquesta vila en celebració del 282 aniversari de la proclamació de la primera República Catalana esdevinguda el dia 16 de Gener de l'any 1641.

— S'están fent els treballs preliminars per a celebrar a vila un ressonant acte d'afirmació catalana en el que hi pendran part les mes rellevants figures de les diverses branques dels partits catalanistes militants.

A aital efecte el consell directiu de l'Agrupació està ja gestionant la equiescència dels diversos grups, depenent el fixar la data en que tan gran esdeveniment polític tinga lloc, de les contestes que aquells donguin al convit que s'els ha fet.

Entenem de gran necessitat la celebració a vila d'un acte d'alta transcendència com es el que s'està gestionant, puig es aquí necessari plantejar el problema nacionalista amb tota la seva integritat a fi de que arribi a tots el convenciment de que la llibertat de la Patria reclama l'actuació desinteressada i netament idealista dels seus fills, sense mires egoistes i partidistes de cap mena.

COMARCALS

Sant Vicens dels Calders

Dilluns celebrarà aquest poble la seva anyal festa major, que's veu tan concorreguda sempre de vendrellencs, per poc que'l temps ajudi. Enguany revestirà la mateixa importància d'altres vegades, havent-se contractat per part dels dos locals que aquí funcionen, dos aplaudits quintets els que amenitzaran els balls d'ambdues sales.

També les funcions religioses revestiran bona importància, celebrant-se a les deu del matí un solemne Ofici que serà cantat per l'orquestra i el cor de joves del Centre Moral de Llorens del Penadés ocupant la catedral del Esperit Sant, el Reverent Lluís G. Monfort, econom de la vila de Sitges.

CRÓNICA VILATANA

Com presentiem la setmana passada els barbut enguany han volgut també donar mostres de la seva tradició fredorífica gebrant a diari les aigües enxarcades i les humitats dels llocs ombrívols.

La festa de Sant Antoni enguany no fou pas a vila lo animada d'altres vegades, essent escasses les cavalleries que concorregueren a l'acte de la benedicció i molt poc vistoses les festes organitzades del gremi de carreters.

A la amabilitat del nostre bon amic particular, en Josep Sala, digníssim quefe del ferro-carril d'aquesta vila, podem avui donar al lector les principals dades del moviment que durant l'any 1922 ha tingut la nostra estació carrilaira, les quals sempre son d'un alt alicient i a l'ensemps donen una idea de l'importància de nostra vila.

Veus-e-les aquí:

Els bitllets de viatgers despatxats durant l'any foren en nombre de 72.768.

Les expedicions a gran velocitat alcançaren al nombre de 15.708 dividides en 8.892 d'arribades, 5.768 d'expedides i 1.098 d'equipatges facturats.

Els vagons sortits foren en nombre de 3.832 que's divideixen en 178 de bestiar, 2.931 de mercaderies i 723 de buits; i els arribats foren 3.828, dels quals 154 portaren bestiar, 3.370 mercaderies i 404 entraren buits, donant un moviment total de 7.660 vagons.

El nombre de tones descarregades ascendí a 10.234 per part dels consignataris més 24.870 per càrreg de la companyia, que corresponen a 5442 expedicions de sortida i 10.975 d'arribada, o sia un total de 16.417 expedicions en conjunt.

Si es compara el moviment tingut enguany per la nostra estació amb el d'altres anyades es nota que'l trafec en la mateixa ha sigut normal.

Sembla que per fi s'ha normalitzat el servei de correus en el tren primer que arriba a nostra vila un quart de vuit del matí i que desde feia moltes setmanes ens deixava sense premsa de Barcelona.

Es troba malalt en son domicili de Barcelona l'excel·lent fill predilecte de nostra vila i llorejat poeta i dramaturg, el gran patrici don Angel Guimerà.

Fem vots per a que obtingui ràpida millora en sa enfermetat i ben prompte pugui tornar a la vila quotidiana l'il·lustre Poeta de Catalunya.

Com en anys anteriors l'Orfeó Vendrellenc està preparant una festa carnavalesca amb l'esplendor que acostuma aquella casa, la que tindrà lloc el dilluns de Carnaval.

Al Centre Industrial hi han comensat els balls de Carnaval, amb tot aquell seguit d'astracanades que's posen en ús duran els mateixos.

Un públic numerosíssim invadí diumenge passat aquella sala, en la que'l ball fou amenitzat per l'aplaudida i coneguda banda «La Bonanova» de Barcelona.

Ha pres possessió del càrrec d'Administrador de Correus de la estafeta d'aquesta vila don Ginés Vidal Colmena, a qui desitgem li sia agradosa sa estada entre nosaltres.

— En el pròxim mes s'obrirà un curs de mecanografia amb exercicis teòrics-pràctics a càrrec de la Srta. Professora del Col·legi Catalunya i s'els per a senyoretes. Dirigir-se al Col·legi, Carreró 8. Les classes, es donaran en una aula apart.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Josep Trillas Solé i de Josepa Rovirosa Megret; Un nen fill de Josep Escudé Batista i de Rosa Ximenes Batista.

Defuncions: Baldomer Pons Guimerà, de 68 anys; Dolors Socías Ivern, de 40 anys; Pere Gras Torrens, de 72 anys; Filomena Papiol Castells, de 64 anys.

Matrimonis: Cap.

IMPRESA RAMON : TELEFONO 770

Graduació de vins

i medicació de acidès volàtil
es fa amb tota cura i perfecció, mitjansant l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fons d'establada i vacarissa

Taberna del Pi VENDRELL

Josep Maria Font Cabot

METGE OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el Dispensari del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona.

TARRAGONA

Rambla de Sant Joan, número 58
Hores de visita: de 10 a 12 m., de 3 a 4 t.
i a les demés que's convingan.

Espaiós magatzem apropiat per a comerciant de vi, amb un hort i aigua abundant; es llogarà a preu módic. Per detalls i demés dirigir-se al procurador don Josep Serra, i també al dueny de la Fonda del Centre en Josep Gestí.

Confiteria - Patisserie

I QUEVIURES

Ramon Rocías

Carrer de Salmerón, núm 15

DOLÇOS I TURRONS de tota mena
Especialitat en coques fullades
dels tan celebrats borregos del Sant Pare

Propietaris:

Venc CAVALL de cinc anys i quatre mesos, a tota prova. TARTANA de sis asientos recentment construida. CARRO en perfecte estat. GUARNICIONS casis noves. Tot en conjunt o per separat. Per informes dirigir-vos a la impremta d'aquest setmanari.

Analisis y Graduació

DE VINS

LABORATORI ENOLÓGIC DE **Francisco Alsina**
Licenciat en Farmacia

Doctor Robert, 28 Vendrell

CAFES Momotombo

Aquest café es ven en grà, pols i líquit
El millor per son gust i aroma es el
Café pur Momotombo

XACOLATES : SUCRES : CACAU
CAMELLOS : BOMBONS

Santa Anna, 3 VENDRELL

Assegurances

Incendi: La Catalana.
Accidents: Hispania.
Vida: Banco Vitalicio de España.
Robo: La Previsión Nacional.

PERE PLANA I MANÉ

Major 10 1 Vendrell

La vidua del recader de Tarragona en Martí Carnicer posa en coneixement del públic que continuarà prestant amb el mateix zel que son difunt marit tots els encàrrecs que se li confien.

Copisteria a màquina

Qui precisi d'aquest servei pot encarregar ses comandes a la Impremta Ramon, ont se'l servirà amb promptitut, atenció i economia.

FONDA DEL COMERS

La mes aprop de l'Estació

Passeig de Castelar, 12 VENDRELL Teléfon núm. 764

La direcció d'aquest establiment es complau anunciant a sa nombrosa clientela

una gran rebaixa de preus

servint-se coberts desde dues pessetes per amunt, dispenses desde 4 a 10 pessetes, comprés quarto de bany. — Gran economia en els preus a la carta.

Gran servei de tartanes i autos

CARRERA DIARIA A CALAFELL A 50 CÉNTIMS

SERVEI PARTICULAR D'AUTO

a una pesseta kilometre, i a dos desde un asiento fins a quinze.

Qui no ho vulga creure que ho provi